یادداشت میهمان

فرصت که دهی زدست...

ماهِ رمضان ماهی است که قرآنی نازل شد که راهنمای مردم و نشانه‌های هدایت و جداکننده حق از باطل است.[1] ماه رمضان از راه رسیده و مؤمنین چون کودکانی که پس از مدتها مادر خود را دیده اند، به سویش دویدند و در آغوشش آرام گرفتند. ماه رقت قلب و رفاقت با خدا، ماهی که زمین به آسمان نزدیک می‌گردد و سخن ملائک شنیده می‌شود. ماهی که کندوی عسل است و ماهی که باید با گرسنگی، هم تصفیه جسم کنیم و هم تسویه نفس. هم یادی از گرسنگی گرسنگان و هم یادی از گرسنگی قیامت. ماهی که باید اندرون از طعام خالی داشت تا در او نور معرفت بریزند و ببینیم. آخ اگر خدا ماه رمضان را چون لقمه‌ای که مادران مهربان در کیف مدرسه کودکانشـــان می‌گذارند، در کوله عمر و سالهامان نمی‌گذاشت، نفس و شیطان چه برســـرمان می‌آوردند و ما مردمان چه بر سر هم می‌آوردیم. خدایا به خاطر این ماه ماهت شکر و به خاطر لطافت قلبی که به ما می‌دهی و مهربانمان می‌کنی سپاس. و هرگز چشم از ما برندار.

ماه رمضان است و ســـفره‌های مهربانان، همه پهن. اگرچه مردم از بی‌تدبیری‌ها، در مضیقه اند، ولی خدارا شـــکر برکت، دست خداست و چشـــم خدا به ماست. و ما نیز چشممان به لطف خداست نه کدخداهای نادرست. از ابتدا هم همین بود. ما دهه پنجاه و شصتی‌ها از وقتی که دست چپ و راستمان را یاد گرفتیم و توانستیم «الله اکبر خمینی رهبر» بگوییم، فهمیدیم که ابرقدرت‌های غرب و شرق نمی‌توانند هیچ غلطی بکنند و کاری به دستشان نیست و تنها خانه زادها و بزرگ شدگان خانه کدخدا از کُت کدخدای مرده هم می‌ترسند. در همین قرآنی که جداکننده حق از باطل اســـت، هست که «اگر پیامبر را یاری نکنید، قطعاً خدا او را یاری کرده... آنگاه که در غار [ثَور] بودند، و به همراه خود می‌گفت: «اندوه مدار که خدا با ماســـت.» پس خدا آرامش خود را بر او فرو فرستاد، و او را با سپاهیانی که آنها را نمی‌دیدید تأیید کرد، و کلمه کسانی را که کفر ورزیدند پست‌تر گردانید، و کلمه خداست که برتر است، و خدا شکست‌ناپذیرِ حکیم است.[2]

ماه میهمانی خداست و گروهی با قربانی شدن به استقبالش می‌روند. مرگی مقدس که خود، میهمانی و تنعم ابدی بر ســـفره بیکران خداست. شهادت. رمز حیات مردان خدا. فلسطین، پاره تن مسلمین که از خنجر نجس صهیون به خود می‌پیچد. و ما ماندگان که نمی‌دانیم از سفره خالی یمن شرمنده باشیم یا از سفره خونین فلسطین و افغانستان و میانمار. یا شرمنده نسلهای بعد، از اعتماد لجبازان به دشمن، که ۵ سال معطلمان کرد و ۵ سال از عمر خدمت را صرف خواب خوش باغ سیب و گلابی کردند و امروز، دوان دوان دنبال دست دادن و عکس گرفتن و خنده‌های زورکی با مزوران و عهدشکنان از این کشور به آن کشورند. امام ما فرمود: «آمریکا شیطان بزرگ است و رابطه ما با او رابطه گرگ و میش است.» اما گروهی که آنچه را بزرگان در خشـــت خام می‌بینند در آینه هم نمی‌بینند، عمر ملت را در قمار اعتماد به گرگها صرف کردند و تا توانســـتند منتقدان را توهین و تمسخر کردند که شما زبان دنیا را نمی‌فهمید، ما ژنرالیم و کاربلد.

منتقدان فریاد زدند واشک ریختند که به جای بستن قرارداد میلیاردی با ایرباس، جوانان دانشگاهی را به کار بگیر و برای دانشگاه پروژه تعریف کن و مهندسان ایرانی را ارج بگذار و کارهای نیمه تمامشان را تمام کن تا هواپیما بسازند. به جای توتال کار را به دوستان بسپار و به جای پژو به داد خودروسازی داخلی برس و بازار داخلی را رقابتی کن. به جای وارد کردن خودروهای لوکس، کالای اساسی بخر و... و به جای مدیران دوتابعیتی و اتوبوسی و آلوده، از پاکدامنانِ پاکدست معتقد به استقلال آیران استفاده کن و.... اگرخزانه‌تان خالی بود، اینهمـــه پول بی‌زبان مردم را از کجا به شرکتهای دزدِ خارجی دادید که سابقه ننگینشان هنوز ایرانیان را کلافه می‌کند؟ وقتی چندده برابر ضرر تحریم و تجارت با آمریکا و غرب، در جیب برادرها و برادرزاده‌ها و آقازاده‌های مالیات‌گریز و بدهکار بانکی است، چرا مردم را با وابسته کردن آب خوردنشان به تحریم، تحقیر کردید؟

ای‌کاش می‌شد کابوس ۵ ساله را با آهی بلند از یاد برد. اگرچه ایرانیان امروز مثل دیروزی که آن‌همه توهین و بیراه شـــنیدند و ادب آموزاندند، بیش از هرچیز به اتحاد و یکپارچگـــی نیاز دارند و این‌بار نیز انقلابیون اصیل و مؤمن به ایران اسلامی آباد، بنابر حکمت و مصلحت باید به جای بازخواســـت دوستان عصبی و یکدنده، فکری برای دشمنان خوشحال و گســـتاخ شده کنند و حساب و کتاب ساده‌لوحان پرهزینه و کم کار را به خدا بسپارند ولی باید درسِ عبرت آموزِ برجام را به جای مطالب کهنه و موهن ۲۰۳۰ که مزورانه و دزدانه در برخیِ مدارس کشـــور اجرا می‌شود، به عنوان متن درســـی و واحد دانشگاهی قرار داد تا آیندگان بدانند که ایران مظلوم چقدر تاوان تفکر لیبرالی داده و آمریکاثنایان چگونه منافع ملی را قربانی تخیلات خود کردند و چگونه اعتماد به دشمن و نشنیدن سخن بزرگ‌تر، هزینه‌های گزاف تراشید؟ اینها عبرت‌هایی برای دنیاست. درس‌هایی که مردم ایران را آبدیده کرده ولی شاید به مرگِ اندیشه پاره پاره «حل مسائل با کدخدا» بیارزد.

آمریکا فرعون زمان است و جهان را در جنگ و چنگ خود می‌خواهد و هسته‌ای بهانه است، داستان معامله بر سر عزت است و شرافت و اینکه ایران و ایرانی را مفت و مرده می‌خواهد تا ثروتش را غارت کند. اسرائیل را قلاده باز می‌کند تا نوزاد و نوجوان را در آغوش مادرش بکشند و آل‌سعود را برای دوشیدن پیدا کرده و گاو بنی اسرائیلش کرده است. این سه ضلع شرارت غربی، عبری و عربی معضل جهانند و باید فکری به حالشان کرد. دنیای امروز، مصاف اراده هاست و سست عنصرانِ ساده‌لوح و بی‌اراده و ضعیف را لقمه لقمه می‌کنند. این تعبیر میان غربیانَ که آدمی گرگ آدمی است، غلط است. آنها صهیون و ملکه آنگلیس و سران آمریکا را دیده‌اند و این را گفته‌اند وگرنه مردم جهان که زندگی خود می‌کنند. آمریکا گرگ آدمخوار است و صهیون کفتار کودک خوار و انگلیس روباه مکار و آل‌سعود هم گاو شیرده. و ایکاش مترجمی، دلسوزی، کسی، به سران سعودی حالی می‌کرد که منظور از گاو شیرده، همان بقره است نه سردار قادسیه.

مذاکره با آمریکا، تخم افکندن در شوره زار است و تنها، شیوه امام حسین پاسخ می‌دهد: تنذیر و تحذیر و مقاومت در کربلا. آمریکا دشمن اســـت و در اظهار دشمنی حیا نمی‌کند و سران وابسته و وارفته کشورها را با تهدید و تطمیع و تنبیه، ساکت می‌کند. مگر زمان پهلوی‌ها این‌گونه نبود؟ مگر نتیجه رفاقت آمریکا با کشورهای همپیمانش را ندیده ایم؟ سه طرف اروپایی ما در مذاکرات هم همین‌گونه‌اند. اگر اینها قول و قرار داشتند، عاقبت حکومت مصدق کودتا و تبعیدش نبود. عاقبت رضاشاه آن نمی‌شد. چه کسی مثل محمدرضای پهلوی برایشان چاکری کرد؟ عاقبت صدام و قذافی و بن علی و عبدالله صالح و مبارک و... را باید به خاطر داشت. آنها تابع منافع خود هستند وگرنه آقازادگان و مسئول زادگان ایرانی را به جای پُست دادن، اخراج و تحریم می‌کردند. آنچه برای اینها مهم است منفعت است نه اخلاق و قول و قرار. آن هم قول شفاهی وزیرخارجه آمریکا که به یک کیلو سیب زمینی نمی‌ارزد.

شـــعار ابتدایی ۱۵ سال، اقتصاد،اشتغال، تولید، کالای ایرانی و... بود که به سربرگ نامه‌ها و بنرنویسی اکتفا شد. ۱۰ سال پیش که واژه «جنگ اقتصادی» متولد شد گفته شد که چه باید کرد، که نکردند. اقتصاد مقاومتی را جدی نگرفتیم. مسئولین معنی سوئیفت را نفهمیدند. خوشبینانه این است که خیال کردند شفافیت در جهان و در برابر دشمن نشانه شخصیت است و پنهان کردن فکت شیت و برجام و قرار دادهای نفتی و خرید هواپیما و متن مذاکرات و... از مردم و مجلس نشانه کاربلدی است. پیمان‌های پولی دوجانبه با کشورها را سَرسری گرفتند و امروز با لب و لوچه جنباندن ترامپ، دلار دوبرابر می‌شود. برای‌اشتباه مهلک خام فروشی نفت حرکت مؤثری نشد. اهمیت نفوذ درک نشد تا وقتی که در تیم مذاکره جاسوس درآمد و در میان مسئولین کلان اقتصاد، مدیر دوتابعیتی و.... غلام حکمت آن پیرم که هرچه گفت شد.

امیرالمؤمنین فرمود: «اعتماد به دشمن مقدمه فریب خوردن از اوست» و دولت، پنج سال از عمر خدمت را صرف اعتماد سازی و سازش با کسانی کرد که جنون جنگ دارند و اقتصادشـــان با فروش سلاح می‌چرخد و به پـــدر خود هم اعتماد ندارند. امروز هم اگر خواب باشـــیم یا بیدار، اتاق جنگ دشـــمن وزارت خزانه‌داری آمریکاست. باید آرایش جنگی گرفت و متناظر چید. فرصت که‌دهی زدســـت غصه ات می‌آید. اگر زمانی گفته می‌شـــد بعد از دیپلمات‌ها نوبت به نظامیان می‌رسد، امروز می‌بینیم که پشـــت دیپلمات‌ها، اقتصاد دان‌های دشمن قرارداد و پیشنهاد به دست، آرایش جنگی گرفته‌اند. دولت ما در میانه آزمون تاریخیِ عزت اســـت و باید دید می‌تواند همچون مدافعان حرم و سربازان وطن، اینبار در مقابل یأجوج و مأجوج اقتصادی، سد ذوالقرنین بسازند؟ و آیا صف‌آرایی امروز بانک مرکزی و وزارت اقتصاد و وزارت جهاد و ســـازمان برنامه و بودجه و نهادهای اقتصادی ما آماده این مصاف است یا هنوز سر به آسمان خیال خود کرده‌اند و در اتاق خود، دنبال آفتاب تابان برجام و در میان به دردنخورها به دنبال «تقریباً هیچ» می‌گردند؟

محمدهادی صحرایی

۱- سوره بقره، آیه ۱۸۵
۲- سوره توبه، آیه ۴۰

پیشنهاد توهین‌آمیز اروپا به تهران

ایران موشک‌های خود را کنار بگذارد تا کمک مالی بگیرد!

سرویس سیاسی-

یـــک روزنامه آلمانی نوشـــت دیپلمات‌هایی از گروه ۱+۴ در صددند هفته آینده در «وین» درباره توافق جدیدی بـــا ایران گفت‌وگو کنند تا طبق آن بـــه ایران در قبال محدود کردن برنامه موشکی و فعالیت‌های منطقه‌ای کمک مالی ارائه دهند.

دیپلمات‌هایی از اروپا، چین و روسیه در حال بحـــث و گفت‌وگو درباره توافق جدیدی با ایران هســـتند تـــا طبق آن به ایران در قبال محـــدود کردن برنامه موشکی و فعالیت‌های منطقه‌ای، کمک مالی ارائه دهند.

روزنامه آلمانـــی «ولت آم زونتاگ» در این خصوص مدعی شد، مقامات سه منطقه قرار اســـت در هفته آینده تحت رهبری «هلگا اشمیت» دیپلمات ارشد اتحادیه اروپا در «وین» پایتخت اتریش دیدار کنند و درباره گام‌های بعدی بعد از خروج ۸ می (۱۸ اردیبهشت ماه) «دونالد ترامـــپ» رئیس جمهور آمریکا از برجام بحث و گفت‌وگو کنند.

آلمان، فرانســـه، انگلیـــس، چین و روسیه قرار است در این نشست مشارکت کنند اما آمریکا حضور نخواهد داشـــت. هنوز حضور ایران در این نشست مشخص نشده است.

به گزارش فارس، این روزنامه آلمانی بـــه نقل از یکی از دیپلمات‌های ارشـــد اتحادیه اروپا نوشت: ما باید از نام «توافق هسته‌ای وین» رهایی پیدا کنیم و عناصر بیشتری بیافزاییم. این تنها چیزی است که ترامپ را متقاعد می‌کند که موافقت کند و بار دیگر تحریم‌ها را لغو کند.

هنوز وزارت خارجه آلمان درخصوص این خبر اظهارنظری نکرده است.

ولـــت آم زونتاگ گـــزارش کرد که مقاماتی که به دنبال رویکرد جدیدی در قبال ایران هستند، به این فهم رسیده‌اند که فعالیت برای شرکت‌های اروپایی تحت تحریم‌های جدید آمریکا علیه ایران دشوار خواهد بود.

این گزارش مدعی شده است که توافق جدید احتمالاً شامل میلیاردها دلار کمک مالی به ایران در قبال محدود کردن برنامه موشکی و فعالیت‌های منطقه‌ای‌اش می‌شود.

این روزنامه آلمانی مدعی شده است کـــه در ازای دریافت کمک مالی، برنامه موشکی و قدرت منطقه‌ای ایران می‌تواند کاهش پیدا کند. این ادعای مضحک در حالی است که قدرت دفاعی یک کشور هیچ‌گاه قابل مذاکره و معامله نیست. از سوی دیگر مسئله اصلی اکنون مقابله با تحریم‌هـــای ضدایرانی و تضمین عملی اروپا در این خصوص اســـت، نه وعده و وعید دادن درباره ارائه کمک مالی به ایران!

اروپایی‌ها ســـعی دارند تـــا با ارائه وعده‌های توهین‌آمیز از جمله کمک مالی در ازای دست کشیدن از برنامه موشکی و قدرت منطقه‌ای و همچنین وعده‌های نســـیه از جمله «مقررات بازدارنده»، به صورت همزمان هم خسارت محض برجام را به دیگر مولفه‌های قدرت ایران تعمیم داده و هم از منتفع شدن ایران در حوزه اقتصادی جلوگیری کنند.

دونالد ترامـــپ و دیگر مقامات کاخ سفید پیش از این بارها اعلام کرده بودند که برجام به‌دلیل اینکه مسئله موشکی و قدرت منطقه‌ای ایران را پوشش نمی‌دهد و همچنیـــن محدودیت‌هایـــش دائمی نیست، قابل قبول نمی‌باشد و باید اصلاح شود. با بررسی اقدامات اخیر کشورهای اروپایی و مقایسه آن با زیاده‌خواهی‌های ترامپ به این نتیجه می‌رســـیم که این اقدامـــات، دقیقاً تکـــرار یاوه‌گویی‌های ترامپ است.

یکی به نعل، یکی به میخ!

عضـــو مجمع تشـــخیص مصلحت نظام با اشـــاره به موضوع برجام با بیان اینکه برخی از اعضای اتحادیه اروپا یکی به نعل می‌زنند و یکـــی به میخ، گفت: تناقض‌گویـــی در گفتار مقامات اروپایی شک‌برانگیز است.

علی‌اکبر ولایتی در نشست خبری روز ملی اهـــدای عضو در رابطه با بحث برجـــام و مذاکرات مســـئولین ایران با نماینـــدگان اتحادیه اروپـــا عنوان کرد: متاســـفانه برخی از اعضای اتحادیه اروپا یکی بـــه نعل می‌زنند و یکـــی به میخ یعنی از یک طرف می‌گویند که به برجام ملزم هستند ولی از طرف دیگر در حوزه اقتصادی برخی از آنان در پی توســـعه اقتصادی با ایران هســـتند ولی برخی از مقامات رســـمی اروپایـــی در این رابطه تضمینـــی نداده و عنـــوان می‌کنند که قرار نیســـت جلوی آمریکا بایستیم. این تناقض‌گویـــی در گفتار مقامات اروپایی شک‌برانگیز است و امیدواریم با مذاکرات مســـئولین دولت ایـــران تمهیدات لازم برای اخذ تضمین اندیشیده شود؛ چرا که نمی‌توان به افرادی که به صورت متناقض صحبت می‌کنند اطمینان کرد.

ولایتی در این رابطه به شرکت توتال فرانسه اشاره کرد و گفت: در ابتدا با تبلیغ و اقدامات نمایشی اقدام کردند ولی موقع عمل عنـــوان می‌کنند که نمی‌توانیم در مقابل فشـــار آمریکا بایســـتیم و با این اقدامات عملا برجام یک‌طرفه می‌شود.

قوانین مسدودساز

خبرگزاری اسپوتنیک در گزارشی نوشـــت: قوانین مسدودساز به حفاظت شـــرکت‌های اروپایـــی، بانک‌ها و حتی شرکت‌ها کمک نمی‌کند که از پیامدهای مجازات خزانه‌داری آمریکا در امان باشند. یک شرکت اروپایی، بانک و یا دولت نباید به صورت مســـتقیم و یا غیرمستقیم با همتایان آمریکایی کار کند تا پاسخ آمریکا را به دنبال نداشته باشد.

در ادامـــه این گزارش آمده اســـت: حمایت‌هایی که سران اروپایی و مقامات دولتـــی می‌خواهند برای شـــرکت‌های اروپایی ایجاد کنند، نمی‌تواند خســـارت ناشـــی از کار نکردن بـــا آمریکا که بازار هدف برای این شرکت‌هاست را جبران کند. در نهایت شرکت‌های اروپایی باید بیـــن کار کردن با طرف‌هـــای ایرانی و آمریکایی، یکـــی را انتخاب کنند و کار کردن با شرکت‌های آمریکایی از لحاظ اقتصادی بسیار به‌صرفه‌تر است.

«نیکلاس بی» رئیس گروه اروپایی ملـــل و آزادی در پارلمـــان اروپا گفت: بروکسل نمی‌تواند بانک‌ها، شرکت‌های خودروســـازی و تمامی شرکت‌ها که به بازارهای آمریکا وابســـتگی دارند را وادار کند تا با ایران رابطه تجاری شوند.

نقوی‌حسینی:

امید بستن به اروپایی‌ها در برجام کم‌عقلی است

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاســـت خارجی مجلس با بیان اینکه برجـــام از اول هم هیچ بود و چیزی دربرنداشت، گفت: امید بستن به اروپایی‌ها در برجام کم‌عقلی است.

بـــه گـــزارش تســـنیم از ورامین ، سیدحســـین نقوی‌حســـینی در جمع بسیجیان و پاسداران ورامینی با اشاره به وجود مشکلات در جامعه اظهار داشت: اگر امروز مدیـــران و نمایندگان مجلس و روســـای ادارات همان‌ها بشوند که در دهـــه ۶۰ بودند آمریـــکا و بزرگ‌تر از آن هم نمی‌تواند در مقابل ما مقاومت کنند.

وی با بیان اینکه برخی مسئولان و مدیران در این مدت پس از انقلاب تنها به‌دنبال منافع مالی خود بودند، عنوان کرد: چگونه اســـت که یک وزیر که در ابتدای انقلاب تنها یک مهندس ساده بوده امروز ۷۸۰ میلیارد تومان سرمایه دارد؟ یعنی این فرد ماهی ۲ میلیـــارد تومان درآمد داشته است؟ این درحالی است که همین وزیر می‌آید در مقابل نمایندگان مجلس می‌گوید کلاً ۴ میلیون تومان موجودی در حساب دارد.

نقوی در ادامه با اشـــاره به شـــرایط کنونی توافق برجام تصریح کرد: برجامی که ۶ ســـال وقت کشـــور و مردم و نظام را بـــرای آن گرفتنـــد و کارها را تعطیل کردند در آخر به کجا رسید؟ مقام معظم رهبری که روز اول گفتند به آمریکا اعتماد نکنید، اما ما گوش ندادیم، حال به دنبال اروپایی‌ها افتاده‌ایم، این کم عقلی است، در این مدت که آمریکا در برجام بود اروپا به تعهداتش عمل نکرد، حال که آمریکا از برجام خارج شده می‌خواهیم از اروپایی‌ها تعهد بگیریم؟

وی با اشـــاره به بندهایـــی از برجام ادامه داد: در برجام آمده که از روز اجرای برجام تحریم ســـرمایه‌گذاری اقتصادی در ایران برداشـــته می‌شود، یعنی از ۲۶ دی‌ماه ۹۴ هر شرکت اروپایی و آمریکایی می‌تواند بیاید در ایران سرمایه‌گذاری کند. آقایان هم به رخ می‌کشیدند که کشورهای مختلف آمده‌اند و صف کشیده‌اند که در ایران سرمایه‌گذاری کنند، اما یک دلار هم در ایران سرمایه‌گذاری نشد.

سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس بیان کرد: طبق متن برجام هر بانکی که بخواهد با ایران کار کند باید در هر مرحله، از اقدام مالی و پولی از خزانه‌داری آمریکا مجوز بگیرد، مثلاً بانک فرانسه بابت عملیات بانکی توتال تقاضای مجوز می‌کند و خزانه‌داری آمریکا هم پذیرش این معامله را مشروط به چند بند می‌کند که در نتیجه آن شرکت هم از معامله منصرف می‌شود و به همین دلیل است که هیچ بانکی با ما کار نمی‌کند.

وی سپس با بیان اینکه هیچ امکان عملیات بانکی بین ایران و کشـــورهای اروپایی وجود ندارد افزود: در این دو سال و اندی حتی یک دلار نفت ما هم جابه‌جا نشـــده است، ما نفت دادیم اما پول آن را دریافـــت نکرده‌ایم، چرا که امکان انتقال بانکی وجود ندارد.

گفت و شنود

برعکس!

گفت: جلسه دیروز مجلس غیرعلنی بود، چرا؟!

گفتم: بحث درباره تصویب لایحه الحاق ایران به کنوانسیون مقابله با تامین مالی تروریسم مطرح بود!

گفت: همان لایحه که FATF اصرار دارد در مجلس تصویب شود؟! یعنی همان لایحه که بر اساس آن سپاه قدس و حزب‌الله لبنان و انصارالله یمن و حشدالشعبی عراق و... تروریست تلقی می‌شوند؟

گفتم: دقیقا همان لایحه است! یعنی کشور را دست بسته تحویل تروریست‌ها بدهیم.

گفت: ولی آقای شمخانی در جلسه دیروز مجلس گفته است این لایحه ربطی به FATF ندارد!

گفتم: اما آقای عراقچی گفته است این لایحه می‌تواند مشکل ما را با FATF حل کند!

گفت: بالاخره کدامیک درست می‌گویند؟!

گفتم: بچه‌ای پیراهنش را برعکس پوشـــیده بود، مادرش می‌گفت؛ بالاخره نفهمیدم که داری میری؟ یا داری میای؟!

وزارت اطلاعات
حضور مدیران دوتابعیتی در دولت را تایید کرد

وزارت اطلاعات طی گزارشی به کمیته تحقیـــق و تفحص مجلس شـــورای اسلامی از دو تابعیتی‌ها اعلام کرد که ۲۱۰ دو تابعیتی در میان مدیران حضور دارند.

طبق اعلام وزارت اطلاعات، ۴۷ مورد از این دوتابعیتی‌ها در مراکز دولتـــی و حکومتـــی، ۳۷ مورد در پست‌های دولتی، ۲۸ مورد در مراکز حساس و دولتی، ۱۳ مورد در مراکز علمی، دانشگاهی و آموزشی و ۱۲ مورد در مراکز نظامی هســـتند.این درحالی است که روز گذشته وزیر اطلاعات در اظهاراتی تامل برانگیز برای چندمین بار تصریح کرده است که مدیر دوتابعیتی دولتی نداریم.

مهرداد بائوج لاهوتی سخنگوی فراکسیون مستقلان ولایی مجلس شورای اســـلامی باشاره به جلسه دیروز (یکشنبه ۳۰ اردیبهشت) این فراکسیون، اظهار داشت: سیدمحمود علوی وزیر اطلاعات میهمان جلسه فراکسیون مستقلان ولایی بودکه دربـــاره دوتابعیتی‌ها عنوان کرد از تعـــداد ۲۱۰ نفر اســـتعلامی که از وزارت اطلاعات انجام شـــد، درباره ۱۰۱ نفر شـــائبه دوتابعیتی وجود داشـــت و به همیـــن دلیل به هیچ یک از آنها اجازه اخذ پست مدیریتی داده نشد.

وی ادامـــه داد: علوی گفت که علیرغم مباحثی که مطرح می‌شود، در بدنه دولت شـــخص دوتابعیتی وجود ندارد.

براســـاس گزارش تهیه شده از سوی کمیســـیون تحقیق و تفحص مجلس درباره دوتابعیتی‌ها ، لیستی از این افراد دوتابعیتی تدوین شـــده اســـت که نـــام برخـــی از معاونان رئیس‌جمهور، برخی مسئولان نهاد ریاست‌جمهوری، بعضی از معاونین وزرا، برخـــی از اعضای تیم مذاکرات هســـته‌ای، تعدادی از مدیران عامل بانک‌ها، بعضی از اعضای هیئت‌مدیره بانک‌هـــا، برخی از مدیران شـــعب بانک‌ها، تعدادی از مسئولین پروژه شبکه ملی اطلاعات، بعضی از اعضای شـــورای شـــهر دوره چهارم تهران، رؤسای شـــورای شـــهر تعدادی از استان‌ها، برخی از مسئولین اتاق‌های بازرگانـــی، بعضـــی از اســـتانداران، مســـئولین تعدادی از شـــرکت‌های مهم دولتـــی، مســـئولین برخی از فدراســـیون‌های ورزشـــی، مقامات بعضی از سازمان‌های دولتی از جمله سازمان امور مالیاتی کشور، تعدادی از افراد در بخش هنر و سینما، بعضی از مســـئولین صداوسیمای برخی از استان‌ها، در این لیست قرار دارد.

خبر ویژه

شرکت توتال
اطلاعات نفتی را دزدید و رفت!

شرکت فرانسوی توتال نه اولین‌بار بلکه دومین‌بار بود که بدعهدی می‌کرد، اگرچه از ســـوی صاحب‌نظران هشـــدار داده شـــده بود. اکنون وزیرنفت باید پاسخگو شد.

شـــرکت فرانسوی توتال چهارشنبه شب برای دومین بار در دو دهه اخیر وزارت نفت ایران را سرکار گذاشت و رسما اعلام کرد در صورتی که آمریکا اجازه ندهد، فعالیت خود را در ایران متوقف می‌کند. به گزارش روزنامه فرهیختگان، دومین‌بار است که این شرکت آمریکایی-فرانسوی با وجود داشتن قراردادهای سنگین و چندمیلیارد دلاری با کشورمان، فعالیت در ایران را متوقف می‌کند و بدون پرداخت جریمه راهی کشورش می‌شود.

توتال سال ۸۷ نیز ایران را ترک کرد و دقیقا عملی مشابه سال ۹۷ انجام داد. در پی قراردادی که وزارت نفت ایران در ســـال ۷۹ برای توســـعه فاز ۱۱ پارس‌جنوبی (دقیقا همین فازی که امروز نیز در دســـت توتال است) با توتال بسته بود، این شرکت آمریکایی-فرانسوی با اینکه با وزارت نفت ایران قرارداد همکاری امضا کرده بود، سال ۸۷ به بهانه مخالفت آمریکایی‌ها برای ماندن در ایران، فاز ۱۱ پارس‌جنوبی را رها کرده و عملا وزارت نفت ایران را سرکار گذاشت. آیا تدوین‌کنندگان، طراحان و امضاکنندگان این قرارداد که جزء نخستین تجربه قراردادهای جدید نفتی موسوم به IPC بوده است، نباید امروز پاسخگو باشند؟

بیژن زنگنه وزیرنفت پنجشنبه در پی متوقف شدن فعالیت‌های توتال در ایران گفت: «جریمه‌ای مشمول این کار توتال نمی‌شود، فقط آن پولی که این شـــرکت تاکنون هزینه کرده، به او عودت داده نمی‌شود!» سوال از آقای وزیر نفت این است، شما که یکبار تجربه تلخی در امضای قرارداد با توتال داشتید، چرا یکبار دیگر قراردادی امضا کردید که در صورت ترک توتال، هیچ جریمه‌ای مشمول او نشود؟!

وزیرنفت گفته است: «هزینه‌های توتال دیگر عودت داده نمی‌شود.» آقای زنگنه کل پولی که توتال در ایران هزینه کرده بین ۴۰ تا ۶۰ میلیون دلار است که اغلب آن نیز یا صرف هزینه جاری توتال یا صرف تحقیق، توسعه و پژوهش درباره میادین نفتی ایران شده و به نظر اغلب کارشناسان و متخصصان نفتی خارج کردن این اطلاعات که جزء اسناد محرمانه برای خارجی‌هاست نگران‌کننده است. آیا نمی‌دانید تمام هزینه‌هایی که توتال در مدت حضور اندک خود در ایران انجام داده برای خالی کردن اطلاعات از مخازن و میادین نفتی ایران بوده است؟

آیـــا از توتال تعهد گرفته‌اید که در ایـــن حضور حدودا ۱۰ ماهه در ایران، اطلاعاتـــی را که از ایران خـــارج خواهد کرد، چه کار خواهـــد کرد؟ واقعا آیا نمی‌دانستید توتال قصد حضور در ایران را ندارد و فقط برای دزدیدن اطلاعات محرمانه میادین نفتی ایران به کشورمان آمده است؟

به یاد بیاورید حرف نخســـت‌وزیر اســـبق ایتالیا را که روایت می‌کرد: «سه هفتـــه در آمریکا بودم، خیلی تلاش کردم مجوز بگیرم که شـــرکت‌های نفتی ایتالیـــا برای کار در میادین نفتی ایران مانند «انی ایتالیا» به ایران بروند، ولی آمریکایی‌ها گفتند «به توتال ماموریتی دادیم که ۱۶ سال به خوبی انجام داد.»

یکی از ایرادات بزرگ به قرارداد ایران با توتال، محرمانگی قرارداد اســـت. چرا تاکنون کسی این قرارداد را مشاهده نکرده است؟

توتال برای اجرای چند کار مهم برای توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی به ایران آمد. در تعهدی که توتال به ایران داده است دو اتفاق مهم باید می‌افتاد. قسمت نخست، تولید تعبیه گاز از مخزن است. در این خصوص هیچ‌گونه نگرانی وجود ندارد و رفتن توتال هیچ ضربه‌ای به مسیر توسعه‌ای فاز ۱۱ پارس‌جنوبی وارد نخواهد کرد، چرا که شـــرکت ایرانی پتروپارس در گذشـــته این عملیات را در فازهای ۱۹ و ۱۲ با موفقیت انجام داده بود. واقعا ســـوال این اســـت چرا وقتی توانمندی داخلی در انجام یک فعالیت وجود دارد، کار به خارجی بدعهد سپرده می‌شود؟ قسمت دومی که توتال باید در فاز ۱۱ انجام می‌داد، کمک به ایستگاه تقویت فشـــار بود که به گفته برخی مقامات دولتی ممکن است در این حوزه کمی با مشکل مواجه شویم که کاملا قابل حل است و دارای راهکار فنی، البته مقداری با هزینه بیشتر است. کاش مدیریت وزارت نفت در پنج سال اخیر به جای نگاه به دست خارجی، کمبودها را اصلاح و تقویت می‌کرد.

توتـــال در حالی قرارداد با ایران را امضا کرد که این قرارداد منتقدان زیاد داشـــت؛ منتقدانی که هر وقت نقد فنی و کارشناســـی به برخی مفاد قرارداد می‌کردند با ادبیات تند وزیر نفت مواجه می‌شدند. اما ای کاش در امضای قرارداد ایران با شرکت آمریکایی-فرانسوی توتال به آن ۱۵ ایراد دفتر رهبر معظم انقلاب درباره قرارداد با توتال بیشتر توجه می‌شد. طبق اطلاعاتی که در رسانه‌ها منتشر شـــده است در ۲۲ تیر ســـال ۹۵، دفتر رهبری ۱۵ مورد ایراد درباره قرارداد با توتال به وزارت نفت ارسال کرده بود که فقط چند تای آن اصلاح شد و مابقی آن به بایگانی وزارت نفت منتقل شـــده است! آیا اگر آن اشکالات و ملاحظات توســـط تیم کارشناسی و مدیریتی وزارت نفت صورت می‌گرفت، امروز توتال به این سادگی و بدون پرداخت ریالی جریمه می‌توانست ایران را ترک کند؟

اعتراض یک اقتصاددان حامی به سوءتدبیرهای دولت

یک اقتصاددان حامی دولت که مدتی اســـت تبدیل به منتقد دولت شده، می‌گوید: ســـوءتدبیر و بی‌تدبیری و بی‌کفایتی، بیش از تحریم به کشور ضربه می‌زند.

دکتر فرشاد مؤمنی استاد دانشگاه علامه طباطبایی، در نشست «چشم‌انداز اقتصاد پس از خروج آمریکا از برجام» گفت: دولت روحانی تعهد کرد به دنبال سیاست تنش‌آفرینی نرود ولی از سوی دیگر بام افتاد و شروع به اغراق گویی در مورد تنش‌زدایی کرد. اگر به تحریم‌ها عمیق نگاه کنیم، همگی پاشنه آشیل اقتصاد ایـــران یعنی «تولید ملی» را هدف قرار داده‌اند، یعنی کالاهای لوکس و تجملی مشمول تحریم‌ها نبوده و ظرفیت‌های تولیدی را هدف قرار داده‌اند.

وی افزود: وقتی که مقام‌های رســـمی به صراحـــت می‌گویند که در یک دوره کوتاه، هفت هزار بنگاه صنعتی ما تعطیل شده و واحدهای هنوز تعطیل و ورشکسته نشده با یک سوم ظرفیت خود کار می‌کنند. به عنوان تولید نباید هیچ دلاری تخصص داده شود مگر اینکه از یک صافی کارشناسی گذشته باشد.

باید یک برنامه با انسجام و با کیفیت ریخته شود و فقط در آن کادر دلار نفتی خرج شـــود. اما شما مشـــاهده کردید که متاسفانه ولنگاری‌ها در زمینه واردات افسارگسیخته ضدتوسعه‌ای مصرف‌گرا و عمدتا لوکس و تجملی حتی در بعضی از سال‌ها افزایش هم پیدا کرده است.

وی خطاب به رئیس‌جمهور گفت: تا این لحظه براساس گزارش‌های منتشر شده توسط دولت، متوسط واردات در دوره پنج‌ساله از متوسط واردات در دوره احمدی‌نژاد بیشتر بوده است و باید بیایند پاسخ دهند چرا به این همه ولنگاری و بی‌برنامگی تن دادند و چرا هنوز هم دارند این کار را می‌کنند.

مومنـــی افزود: در آن موقع تذکر هم دادیم، بـــه فاصله نه چندان دوری، مقامات دولتی آمدند روی این فشار گذاشتند که راه نجات ایران از طریق اتکاء به سرمایه‌گذاری خارجی می‌گذرد.

مؤمنی افزود: دولت و وزارت نفت به جای تمرکز بر نقاط خوب قابل اعتماد کشور، بازی IPC (قراردادهای جدید نفتی) راه انداختند و تمام تمرکز خودشان را بر روی دلبستن به سرمایه خارجی گذاشتند، آن هم توسط وزیری که در دوره خودش سنگین‌ترین لطمه‌ها را به بنیه کارشناسی داخلی زده بود و ولنگارانه‌ترین امتیازات قراردادی را به خارجی‌ها داده بود که ما در دوره آقای خاتمی به اندازه کافی درباره آثار ذلت‌بار و پرخسارت آن ولنگاری‌ها هم گزارش داده بودیم، در دوره حسن روحانی هم آن گزارش‌ها را یادآوری کردیم.

وی گفت: ما در دوره روحانی شاهد بودیم که مثلا واردات خودروهای لوکس رکورد دوره احمدی‌نژاد را هم شکست، ما که از این فرصت می‌توانستیم بنیه پشتیبانی ارزی کشور را از طریق تمهیداتی مثل صندوق توسعه ملی و حساب ذخیره ارزی تقویت کنیم، متاسفانه این فرصت‌ها را به طرز فاجعه‌آمیزی دوباره از دست داده‌ایم.

وی گفت: در ســـال اول روی کار آمدن دولت دوم حســـن روحانی شخصا به عنوان انجام وظیفه ملی دانشگاهی کتابی منتشر کردم تحت عنوان عدالت اجتماعی